ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

﴿التعريف العام بدين الإسلام﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เว็บแนะนำอิสลาม islam-guide.com

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿التعريف العام بدين الإسلام﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع التعريف بالإسلام islam-guide.com

مراجعة: صافي عثمان

2009 - 1430

islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

บทที่ 3
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามคืออะไร?

ศาสนาอิสลามคือการยอมรับและปฏิบัติตามโอวาท คำสอนของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยต่อศาสนทูตองค์สุดท้ายของพระองค์ นั่นคือ มุหัมมัด ﷺ นั่นเอง.

ความเชื่อพื้นฐานบางประการของศาสนาอิสลาม

1) เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า:

ชาวมุสลิมเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่มีสิ่งใดมาเปรียบเทียบได้ มีเอกลักษณ์เด่นพิเศษเพียงพระองค์เดียว ผู้ซึ่งไม่มีพระบุตรหรือบริวาร และไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการสักการะบูชา นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง และพระเจ้าองค์อื่นล้วนเป็นสิ่งสักการะจอมปลอม พระองค์ทรงมีพระนามที่ไพเราะ และมีคุณลักษณะอันเพียบพร้อมงดงามไม่มีผู้ใดจะมาแบ่งความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ หรือคุณลักษณะอันสมบูรณ์ของพระองค์ไปได้ ในพระคัมภีร์กุรอาน พระผู้เป็นเจ้าทรงอรรถาธิบายตัวของพระองค์เองไว้ดังนี้:

บทที่ 112 ของพระคัมภีร์กุรอานซึ่งจารึกเป็นภาษาอารบิกด้วยลายมือที่งดงาม

﴾จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกกะ อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์﴿ (อัลกุรอาน, 112:1-4)

ไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเอ่ยนามระลึกถึง การอ้อนวอนการบูชา หรือได้รับการแสดงการสักการะบูชา นอกจากพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวคือผู้มีอำนาจสูงสุด เป็นผู้สร้าง เป็นผู้ครอบครอง และเป็นผู้จรรโลงสรรพสิ่งในจักรวาลนี้ พระองค์ทรงจัดการทุกสรรพกิจ พระองค์ทรงมีอยู่ได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสัตว์โลกของพระองค์ และสัตว์โลกทุกหมู่เหล่าต่างต้องพึ่งพาพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการ พระองค์ทรงสดับทุกสรรพสิ่ง ทรงเห็นทุกสรรพสิ่ง และทรงหยั่งรู้ในทุกสรรพสิ่งในหลักการปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบ ความรอบรู้ของพระองค์ทรงครอบคลุมเหนือทุกสรรพสิ่ง ทั้งเรื่องที่เปิดเผยและที่เป็นความลับ และต่อสาธารณะชนและที่เป็นส่วนพระองค์ พระองค์ทรงหยั่งรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่จะเกิดขึ้น และจะเกิดขึ้นอย่างไร ไม่มีกิจการใดเกิดขึ้นในโลกใบนี้ได้ เว้นแต่พระองค์ประสงค์จะให้บังเกิดขึ้น

สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์จะให้เกิด ก็จะต้องบังเกิด และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ประสงค์จะให้เกิด ก็จะไม่บังเกิดและจะไม่มีทางบังเกิดขึ้นได้ ความประสงค์ของพระองค์อยู่เหนือความต้องการของสัตว์โลกทั้งปวง พระองค์ทรงมีอำนาจอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง และพระองค์ทรงสามารถกระทำทุกสรรพสิ่ง พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์ทรงเป็นผู้โอบอ้อมอารีย์

หนึ่งในวจนะของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ, พวกเราได้รับการบอกเล่าว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์มากกว่ามารดาที่เมตตาต่อบุตรเสียอีก[1] พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากความอยุติธรรมและการกดขี่ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งที่ทรงสร้างสรรค์และทรงกำหนด หากผู้ใดต้องการบางสิ่งจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้นั้นสามารถอ้อนวอนได้จากพระองค์โดยตรงโดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นเป็นสื่อกลางให้ขอร้องต่อพระผู้เป็นให้กับตน

พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่พระเยซู และพระเยซูก็ไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้า[2] แม้แต่พระเยซูเองก็ปฏิเสธในเรื่องนี้ พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์กุรอานดังนี้:

(لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُواْ اللّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّهُ
عَلَيهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ) (المائدة : ٧٢)

แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คืออัล-มะซีห์(ศาสนทูตอีซาหรือพระเยซู)บุตรของมัรยัมนั้น พวกเขาได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีห์ได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่

ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ[3] ﴾ (อัลกุรอาน, 5:72)

พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่พระตรีภพ พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์กุรอานดังนี้:

لَّقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللهَ ثَالِثُ ثَلاَثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَـهٍ إِلاَّ إِلَـهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٧٣) أَفَلاَ يَتُوبُونَ إِلَى اللهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (٧٤) مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلاَنِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (٧٥)

[سورة المائدة]

﴿ **แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์ เดียวเท่านั้น และหากพวกเขามิหยุดยั้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าวแน่นอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการ ศรัทธาในหมู่พวกเขานั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ มะซีห์ (พระเยซู) บุตรของมัรยัม นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นร่อซู้ล(ศาสนทูต) คนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเคยมีศาสนทูตมาก่อนหน้าเขาแล้ว มารดาของเขาเป็นผู้ที่มีสัจจะยิ่ง ทั้งสองคนนั้นรับประทานอาหาร จงดูเถิดว่าเราได้อธิบายโองการ(หลักฐาน)แก่พวกเขาไว้อย่างไร แล้วเหตุใดพวกเขาจึงยังคงถูกลวงให้ไขว้เขว** ﴾ (อัลกุรอาน, 5:73-75)

ผู้นับถืออิสลามจะปฏิเสธเรื่องที่พระเจ้าทรงเป็นผู้กลับชาติมาเกิดเป็นมนุษย อีกทั้งยังปฏิเสธเรื่องที่พระผู้เป็นเจ้ามีลักษณะใดๆ เหมือนมนุษย์ ทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นการดูถูกเหยียดหยามในพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือสิ่งอื่นใด พระองค์ทรงอยู่ห่างจากความไม่เพียบพร้อม พระองค์ไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย พระองค์ไม่เคยเชื่องซึมหรือง่วงเหงาหาวนอน

ในภาษาอารบิกคำ ว่า อัลเลาะห์ (อัลลอฮ์ หรือ อัลลอฮฺ) หมายความถึง พระผู้เป็นเจ้า (พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียวซึ่งสรรสร้างทั้งจักรวาล) คำว่า อัลเลาะห์ คือพระนามของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งนำมาใช้โดยผู้พูดภาษาอารบิก ทั้งชาวอาหรับที่เป็นมุสลิมและอาหรับที่เป็นชาวคริสต์ คำนี้ไม่สามารถนำไปใช้เรียกสิ่งอื่นๆ ได้ นอกจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียว ภาษาอารบิก คำว่า อัลเลาะห์ ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์กุรอานประมาณ 2700 ครั้ง ในภาษาอา

รามาอิค ซึ่งเป็นภาษาหนึ่งที่เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับภาษาอารบิกและเป็นภาษาซึ่งพระเยซูทรงใช้ตรัสเป็นปรกติวิสัย[4] พระผู้เป็นเจ้ายังทรงได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นพระอัลเลาะห์อีกด้วย

2) ความเชื่อในเรื่องมลาอิกะฮฺ

ชาวมุสลิมมีความเชื่อว่ามลาอิกะฮฺ (อาจจะแปลได้ว่า เทวะ หรือเทพเจ้า แต่นิยมทับศัพท์เพื่อไม่ให้คลุมเครือกับความเชื่อเรื่องเทพเจ้าในศาสนาอื่นๆ - บรรณาธิการ)มีอยู่จริง และเชื่อว่ามลาอิกะฮฺเหล่านั้นเป็นผู้ทรงเกียรติ บรรดามลาอิกะฮฺต่างให้ความเคารพพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว เชื่อฟังพระองค์ และปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์เท่านั้น ในบรรดามลาอิกะฮฺเหล่านั้น มลาอิกะฮฺญิบรีล(กาเบรียล) คือผู้ซึ่งนำเอาพระคำภีร์กุรอานลงมามอบให้แก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

3) ความเชื่อในคัมภีร์ที่ทรงเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า

ชาวมุสลิมเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผย (ประทานวิวรณ์) หนังสือหรือคัมภีร์ให้แก่ผู้ถือสารของพระองค์ไว้เป็นเครื่องพิสูจน์และเป็นเครื่องชี้ทางสำหรับมนุษยชาติ หนึ่งในหนังสือเหล่านี้ได้แก่ พระคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ พระผู้เป็นเจ้าทรงให้คำรับรองเกี่ยวกับการป้องกันการคดโกงหรือการบิดเบือนข้อเท็จจริงในพระคัมภีร์อัลกุรอาน พระองค์ตรัสว่า:

(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر : ٩)

﴿ **แท้จริงเราได้ให้พระคัมภีร์อัลกุรอานลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน.** ﴾ (อัลกุรอาน, 15:9)

4) ความเชื่อในศาสนทูตและผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า

ชาวมุสลิมเชื่อในศาสนทูตและผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า เริ่มจากอาดัม รวมทั้งโนอาห์ อับราฮัม อิสมาเอล ไอแซ็ค จาค็อบ โมเสส และ พระเยซู (ความสันติย่อมขึ้นอยู่กับทุกพระองค์) แต่สารฉบับสุดท้ายของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงมอบให้แก่มวลมนุษย์ เป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่งในเรื่องของสารอันเป็นนิรันดร ซึ่งทรงเปิดเผยแก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ชาวมุสลิมเชื่อว่ามุหัมมัด ﷺ ทรงเป็นศาสนทูตองค์สุดท้ายที่ประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้า ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสไว้ว่า:

(مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ)
(الأحزاب : ٤٠)

﴾ **มุหัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นร่อซู้ลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี...** ﴿ (อัลกุรอาน 33:40)

ชาวมุสลิมเชื่อว่าศาสนทูตและผู้ถือสารทั้งหมดได้รับการสรรสร้างให้มาเกิดเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งไม่มีผู้ใดมีคุณสมบัติแห่งเทพอย่างพระผู้เป็นเจ้าเลย

5) ความเชื่อในเรื่องวันพิพากษา

ชาวมุสลิมเชื่อในเรื่องวันพิพากษา (วันฟื้นคืนชีพ) เมื่อหมู่มวลมนุษย์จะต้องฟื้นคืนชีวิตมาฟังคำพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่ง ขึ้นอยู่กับความเชื่อและการกระทำของพวกเขา

6) ความเชื่อใน อัล-เกาะดัร (กฏแห่งกำหนดสภาวะดีและชั่ว)

ชาวมุสลิมเชื่อใน อัล-เกาะดัร ซึ่งเป็นลิขิตแห่งพระเจ้า แต่ความเชื่อในเรื่องลิขิตแห่งพระเจ้านี้มิได้หมายความว่ามนุษย์จะไม่มีความนึกคิดที่เป็นอิสระ แต่ชาวมุสลิมเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความนึกคิดที่เป็นอิสระให้ กับมนุษย์ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาสามารถเลือกทำในสิ่งที่ถูกหรือผิดได้ และพวกเขาเหล่านั้นต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในสิ่งที่ตนได้เลือกกระทำไปนั้น

ความเชื่อในลิขิตแห่งพระเจ้านั้น ได้แก่ ความเชื่อในสี่สิ่งดังต่อไปนี้ 1) พระผู้เป็นเจ้าทรงหยั่งรู้ในทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงหยั่งรู้ว่าอะไรได้เกิดขึ้นและอะไรจะเกิดขึ้น 2) พระผู้เป็นเจ้าทรงบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดและที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดไว้ 3) อะไรก็ตามที่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะให้เกิดจะต้องบังเกิดขึ้น และอะไรก็ตามที่พระองค์ไม่ประสงค์จะให้เกิด ก็จะไม่บังเกิดขึ้น 4) พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง

เชิงอรรถท้ายหัวข้อ:

(1) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2754 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 5999

(2) เป็นรายงานจากสมาคมนักหนังสือพิมพ์ (Associated Press) ลอนดอน วันที่ 25 มิถุนายน 2527 ซึ่งพระบิช็อพนิกายแอ็งกลิกันส่วนใหญ่ซึ่งได้รับการสำรวจจากรายการโทรทัศน์ รายการหนึ่ง กล่าวว่า “คริสตศาสนิกชนมิได้ถูกบังคับให้เชื่อว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้า” การสำรวจความคิดเห็นจากพระบิช็อพในประเทศอังกฤษจำนวน 31 รูปจากทั้งหมด 39 รูป รายงานนั้นยังกล่าวอีกด้วยว่า จำนวนพระบิช็อพ 19 รูปจาก 31 รูป ได้กล่าวว่า เป็นการสมควรที่จะนับถือพระเยซูว่าเป็น ”ผู้แทนสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้า” การสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้จัดทำโดยรายการศาสนาประจำสัปดาห์ของรายการโทรทัศน์ประจำวันสุดสัปดาห์ของกรุงลอนดอนในรายการ “เครโด” (Credo)

(3) ผู้กระทำผิดศีลธรรม ได้แก่ ผู้ที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าหลายพระองค์

(4) NIV Compact Dictionary of the Bible ของ Douglas หน้า 42

มีแหล่งข้อมูลที่เป็นบทบัญญัติอื่นใดนอกเหนือจากพระคัมภีร์กุรอานหรือไม่?

มีอยู่ในซุนนะฮฺ (sunnah) (สิ่งที่พระศาสดาศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้พูด ได้ กระทำ และอนุญาต) คือแหล่งข้อมูลแหล่งที่สองในศาสนาอิสลาม ซุนนะฮฺประกอบไปด้วยหะดีษ (hadeeths) ซึ่งเป็นรายงานที่ถ่ายทอดมาอย่างน่าเชื่อถือจากบรรดาพระสหายของพระศาสดาศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ในสิ่งที่ท่านได้มีวจนะ หรือปฏิบัติเป็นแบบอย่าง หรือได้รับรองอนุญาต ความเชื่อในซุนนะฮฺเป็นความเชื่อเบื้องต้นอย่างหนึ่งของชาวมุสลิม

ตัวอย่างวจนะของศาสนทูตมุหัมมัด

- **เปรียบความรู้สึกของผู้ศรัทธาในเรื่องความรัก ความเมตตา และความกรุณาต่อบุคคลอื่น เปรียบเสมือนกับร่างกาย หากส่วนใดของร่างกายเจ็บป่วยลง ร่างกายทั้งหมดจะพลอยได้รับความทุกข์และความเจ็บไข้นั้นด้วย**[1]

- **ผู้ศรัทธาที่ดีและสมบูรณ์ที่สุดคือผู้ที่ดีที่สุดในเรื่องของศีลธรรมจรรยา และผู้ที่ดีที่สุดในบรรดาพวกเขานั้นได้แก่ผู้ใดก็ตามที่ดีที่สุดต่อภรรยาของพวกเขา**[2]

- **ไม่มีผู้ใดในพวกเจ้ามีความเชื่อ (อย่างสมบูรณ์) จนกว่าเขาจะรักต่อพี่น้องของเขาอย่างที่เขารักในตัวของเขาเอง**[3]

- **มนุษย์ผู้มีเมตตาจะได้รับความเมตตาจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา จงแสดงความเมตตาต่อมนุษย์โลกเหล่านั้น และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงแสดงความเมตตาต่อเจ้า**[4]

- **ยิ้มให้แก่พี่น้องของพวกเจ้าเป็นการทำบุญกุศล(การทำทาน)...**[5]

- **การกล่าวดีเป็นการทำบุญกุศล(การทำทาน)**[6]

- **ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและวันสิ้นโลก (วันพิพากษา) ควรกระทำความดีต่อเพื่อนบ้านของตนด้วย**[7]

- **พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาพวกเจ้าตามลักษณะรูปพรรณสัณฐานของพวกเจ้า แต่จะทรงพิจารณาจากหัวใจและคุณค่าการงานของพวกเจ้า**[8]

- **จงจ่ายค่าแรงคนงานก่อนที่เหงื่อของเขาจะแห้ง**[9]

- **บุรุษผู้หนึ่งกำลังเดินไปตามทางเดินรู้สึกกระหายน้ำเป็นกำลัง เมื่อถึงยังบ่อน้ำ เขาจึงปีนลงไปในบ่อน้ำนั้น ดื่มจนเต็มกระเพาะ จากนั้นก็ปีนขึ้นมา ต่อมาเขามองเห็นสุนัขลิ้นห้อยตัวหนึ่ง พยายามลามเลียลงไปบนพื้นโคลนเพื่อดับกระหาย บุรุษผู้นั้นกล่าวว่า "สุนัขตัวนี้รู้สึกกระหายเหมือนอย่างที่ข้ารู้สึกเลย" ดังนั้น เขาจึงเดินลงไปในบ่อน้ำอีกครั้งหนึ่ง นำรองเท้าของเขาตักน้ำขึ้นมา และนำไปให้สุนัขตัวนั้นดื่ม ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงขอบใจเขาผู้นั้นและยกเลิกบาปทั้งปวงของเขา} มีผู้ถามศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ว่า โอ้ผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า พวกเราจะได้รับสิ่งตอบแทนสำหรับความกรุณาที่มีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย**

ด้วยหรือ? ท่านศาสนทูตตอบว่า มีสิ่งตอบแทนสำหรับความกรุณาที่มีให้แก่หมู่มวลมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้ง หลายที่มีชีวิต[10]

เชิงอรรถท้ายหัวข้อ:

(1) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2586 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6011

(2) บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 7354 และ Al-Tirmizi เลขที่ 1162

(3)บรรยายไว้ใน Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 13 และ Saheeh Muslim เลขที่ 45

(4) บรรยายไว้ใน Al-Tirmizi เลขที่ 1924 และ Abu-Dawood เลขที่ 4941

(5) บรรยายไว้ใน Al-Tirmizi เลขที่ 1956

(6) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1009 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2989

(7) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 48 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6019

(8) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2564

(9) บรรยายไว้ใน Ibn Majah เลขที่ 2443

(10)บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2244 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2466

ศาสนาอิสลามกล่าวถึงวันพิพากษาไว้อย่างไร?

เช่นเดียวกับคริสตศาสนิกชน ชาวมุสลิมเชื่อว่าชีวิตในโลกปัจจุบันนี้เป็นเพียงการเตรียมตัวเพื่อมาทดลองใช้ชีวิตสำหรับชีวิตในโลกหน้าที่จะมีขึ้นเท่านั้น ชีวิตนี้เป็นเพียงการทดสอบของแต่ละบุคคลสำหรับชีวิตหลังความตาย วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อทั้งจักรวาลถูกทำลายและคนตายจะกลับฟื้นคืนชีวิตเพื่อมารับฟังคำพิพากษาจากพระผู้เป็นเจ้า วันนั้นจะเป็นวันเริ่มต้นชีวิตที่เป็นอมตะนิรันดร วันนั้นก็คือวันพิพากษานั่นเอง ในวันนั้น มวลมนุษย์ทุกหมู่เหล่าจะได้รับการตอบแทนจากพระผู้เป็นเจ้าไปตามความเชื่อและการกระทำของตน บุคคลซึ่งตายในขณะที่มีความเชื่อว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากพระผู้เป็นเจ้า และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า” และเป็นชาวมุสลิม จะได้รับการตอบแทนในวันนั้นและจะได้รับอนุญาตให้ไปสถิตสถาพรยังสรวงสวรรค์ ตลอดนิจนิรันดรตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า:

(وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أُولَـئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة : ٨٢)

﴿ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดี จะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป ﴾ (อัลกุรอาน 2:82)

แต่สำหรับบุคคลซึ่งตายในขณะที่ไม่เชื่อว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากพระผู้เป็นเจ้า และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า” หรือผู้ไม่ใช่ชาวมุสลิมจะไม่พบหนทางไปสู่สรวงสวรรค์ชั่วนิจนิรันดรและจะถูก ส่งลงไปยังขุมนรก ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า:

(وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِيناً فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل عمران : ٨٥)

﴿ และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน ﴾(อัลกุรอาน 3:85)

และตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

(إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الأرْضِ ذَهَباً وَلَوِ افْتَدَى بِهِ أُوْلَـئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ) (آل عمران : ٩١)

﴿ แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม

ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาด้วย ﴾ (อัลกุรอาน 3:91)

อาจมีคนถามว่า 'ข้าพเจ้าคิดว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ดีศาสนาหนึ่ง แต่ถ้าข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม ครอบครัวของข้าพเจ้า เพื่อนๆ และคนอื่นๆ อาจจะกลั่นแกล้งข้าพเจ้าและล้อเลียนข้าพเจ้า ดังนั้น ถ้าข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม ข้าพเจ้าจะได้เข้าสู่สรวงสวรรค์และรอดพ้นไม่ต้องไปสู่ขุมนรกหรือไม่'

คำตอบก็คือสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในโองการก่อน ๆ ที่ได้ยกมา คือ "และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน"

หลังจากที่ได้ส่งศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ให้มาสั่งสอนผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลามแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงไม่ยอมรับการเลื่อมใสในศาสนาอื่นใดนอกจากศาสนาอิสลาม พระผู้เป็นเจ้าคือผู้สร้างและผู้จรรโลงโลกของพวกเรา พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งในโลกให้กับพวกเรา สรรพสิ่งที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่พวกเรามีอยู่มาจากพระองค์ทั้งสิ้น ดังนั้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เมื่อผู้ใดปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ศาสนทูตมุหัมมัดของพระองค์ หรือศาสนาอิสลามของพระองค์ เขาผู้นั้นก็สมควรจะได้รับการลงโทษในชีวิตหลังความตาย ที่จริงแล้ววัตถุประสงค์หลักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสรรสร้างพวกเราขึ้นมาก็คือ เพื่อให้เคารพในพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวและเชื่อฟังในพระองค์ ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์กุรอาน (51:56).

ชีวิตที่เราอยู่ทุกวันนี้เป็นชีวิตที่สั้น มากๆ ผู้ไม่ศรัทธาในวันพิพากษาจะคิดว่าชีวิตที่พวกเขาอยู่บนโลกใบนี้เป็นเพียงการอยู่ไปวันหนึ่งหรือเป็นส่วนหนึ่งของวันเท่านั้น ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า:

(قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ، قَالُوا لَبِثْنَا يَوْماً أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ)
(المؤمنون : ١١٢-١١٣)

﴿ **พระองค์ตรัสความว่า พวกเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี ? "พวกเขากล่าวตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน** ......" ﴾ (อัลกุรอาน 23:112-113)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า:

(أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثاً وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ، (فَتَعَالَى اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ) (المؤمنون : ١١٥ - ١١٦)

พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ? อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์ ผู้ทรงมีเกียรติ (พระคัมภีร์กุรอาน , 23:115-116)

ชีวิตหลังความตายเป็นชีวิตที่แท้จริง ไม่เพียงแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น แต่รวมทั้งร่างกายอีกด้วย เราจะใช้ชีวิตหลังความตายโดยมีร่างกายและจิตวิญญาณ

เมื่อเปรียบเทียบโลกใบนี้กับโลกชีวิตหลังความตาย ศาสนทูตมุหัมมัด **ความว่า**: **{คุณค่าของโลกใบนี้เมื่อเปรียบเทียบกับโลกหลังความตายแล้ว เปรียบเสมือนการชักนิ้วมือขึ้นมาจากท้องทะเลเมื่อเจ้าจุ่มนิ้วลงไปในท้องทะเลและจากนั้นชักมันกลับขึ้นมา.**}[1] ความหมายก็คือว่า คุณค่าของโลกใบนี้เมื่อเปรียบเทียบกับโลกหลังความตายแล้ว เปรียบเสมือนหยดน้ำเพียงสองสามหยดเมื่อเปรียบเทียบกับท้องทะเล.

เชิงอรรถท้ายหัวข้อ:

(1) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2858 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 17560

บุคคลหนึ่งจะเป็นมุสลิมได้อย่างไร?

เพียงแค่กล่าวด้วยศรัทธาแรงกล้าว่า “La ilaha illa Allah, Muhammadur rasoolu Allah” บุคคลหนึ่งซึ่งเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามและกลายเป็นชาวมุสลิม (ฟังเสียงคลิกที่นี่ http://www.islam-guide.com/th/testimony.ram). **คำกล่าวนี้หมายความว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงซึ่งจำเป็นต้องได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระผู้เป็นเจ้า(พระอัลเลาะห์),[1] และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า”**

ในส่วนท่อนแรก คำว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า” หมายความว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพบูชานอกจากพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระผู้เป็นเจ้าทรงไม่มีทั้งบริวารหรือพระบุตร การเป็นชาวมุสลิม บุคคลนั้นควรปฏิบัติต่อไปนี้อีกด้วย:

- เชื่อว่าพระคัมภีร์อัลกุรอานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นผู้เปิดเผยและประทานแก่ศาสนทูต
- เชื่อว่าวันพิพากษา (วันฟื้นคืนชีพ) เป็นความจริงและจะมาถึง ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน
- ยอมรับศาสนาอิสลามเป็นศาสนาของตนเอง
- ไม่เคารพบูชาสิ่งอื่นใดหรือบุคคลใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า.

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้มีวจนะความว่า : **"พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดปรานและดีใจกับการสารภาพบาปขออภัยโทษของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเมื่อเขาหันมาหาพระองค์ มากกว่าความดีใจของใครคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าที่สมมติว่าเขาขี่อูฐเข้าไปในทะเลทรายที่แห้งแล้ง และมันได้หนีหายไปจากเขา นำเอาอาหารและน้ำดื่มของเขาไปด้วย ดังนั้น เขาจึงสูญสิ้นความหวังไปอย่างสิ้นเชิงในการได้อูฐกลับมา เขาจึงเดินไปยังต้นไม้และนอนพักอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้ดังกล่าว (เพื่อรอความตาย) เนื่องจากเขาสูญสิ้นความหวังทั้งหมดที่จะพบอูฐของเขา ต่อมา ขณะที่เขาอยู่ในสภาวะดังกล่าว (สิ้นหวัง) ทันใดนั้น อูฐตัวนั้นได้มาอยู่ตรงหน้าเขา! ดังนั้นเขาจึงคว้าเชือกผูกอูฐเอาไว้และร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความปีติ ตื้นตัน และดีใจจนพลั้งปากพูดไปว่า “โอ พระผู้เป็นเจ้า พระองค์คือข้ารับใช้ของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าคือเจ้านายของพระองค์” ความผิดพลาดของเขาเกิดขึ้นจากความปีติอันเปี่ยมล้นของเขานั่นเอง"** [2]

คำกล่าวที่ว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากพระผู้เป็นเจ้า และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า” จารึกอยู่เหนือประตูทางเข้าแห่งนี้

เชิงอรรถท้ายหัวข้อ :

(1) อย่างที่กล่าวมาแล้วว่า ในภาษาอารบิก คำว่า อัลเลาะห์ หมายความว่า พระผู้เป็นเจ้า (พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง เพียงพระองค์เดียวซึ่งเป็นผู้สรรสร้างทั้งจักรวาล) คำว่าอัลเลาะห์นี้ เป็นพระนามของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งผู้พูดภาษาอารบิกเป็นผู้ใช้ ทั้งชาวมุสลิมที่เป็นอาหรับและชาวคริสเตียนที่เป็นอาหรับด้วย

(2) บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2747 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6309